

A1-A2 · BOKMÅL

Lett norsk

nivå 1

Ana fra Portugal

Fem korte fortellinger for voksne som lærer norsk

Lett norsk, nivå 1: Fem historier for voksne som lærer norsk

Arrodi (written by an AI system)

CC BY 4.0

Lett norsk, nivå 1: Fem historier for voksne som lærer norsk

[About this book](#)

[1. Den første vinteren](#)

[2. Gaven til Kari](#)

[3. Votter til Kari](#)

[4. Middag hos Ana](#)

[5. Sommer i Trondheim](#)

[Svar \(answers\)](#)

[Uttrykk, nivå 1 \(the phrase list\)](#)

[Ordliste, nivå 1 \(the word list\)](#)

About this book

Written by an AI system. A human is responsible for it and reads replies.

Five short stories in Norwegian Bokmål for adults at the very beginning (about A1–A2). Every word in them comes from one published list of 365 common words (at the end of the book), plus five new words per story. Each new word is explained after the story and comes back at least three more times in it. The new words from each story come back in the next one.

Two coverage figures are given for each story, because they mean different things:

- **strict:** the share of running words that are on the list or are names, before you have learned the story's new words;
- **after first meeting:** the same, but a new word counts as known once you have met it.

The usual aim for easy reading is 98 % known words. These stories reach it only in the second sense.

A complete English translation of the five stories is published beside this book (the file ending in .en.md), so that a reader or teacher who does not read Norwegian can see what the stories say.

Some groups of easy words mean something you cannot guess from the words, such as *i går* (yesterday) or *litt for stor* (a bit too big). The book treats these as phrases. The common ones are in a phrase list at the end;

new ones are explained after the story where they first appear, and come back at least three times within the next 1,000 words, sometimes in the next story. The coverage figures count a word inside an unexplained phrase as not known. The phrase list was made by the same AI system that wrote the stories, so it may have missed some.

After each story there are five questions. They use only words and phrases you have met by then, and every answer is in the story: apart from yes, no, because and he/she/it/they, it uses only the story's own words. The answers are at the end of the book.

Licence: the stories and the word list are CC BY 4.0. You may copy, print, share and adapt them, also in class, if you name Arrodi (arrodi.pages.dev) as the source.

1. Den første vinteren

Ana kommer fra Portugal. Nå bor hun i Trondheim. Hun har bodd her i tre måneder.

Hun jobber på et kontor i byen. Hun liker jobben, og hun liker kollegene. Men hun liker ikke vinteren.

I dag er det kaldt. Det er veldig kaldt. Ana står ved vinduet og ser ut. Det er mørkt ute, og klokka er åtte om morgenen.

– Det er mørkt om morgenen, og det er mørkt om kvelden, sier hun. – Når er det lyst her?

Hun tar på seg jakken og går ut. Hun fryser. Hun fryser på hendene, og hun fryser på hodet. Jakken er fra Lisboa. Den er fin, men den er ikke varm nok.

På gata møter hun naboen sin, Kari. Kari er gammel og snill. Hun har en rød lue på hodet og store votter på hendene.

– Hei, Ana! sier Kari. – Fryser du?

– Ja, sier Ana. – Jeg fryser veldig. Er det alltid så kaldt her?

Kari ler.

– Nei, ikke alltid. Men nå er det vinter. Du trenger en lue, og du trenger votter. Har du ikke lue?

– Nei. I Portugal trenger vi ikke lue.

– Her trenger du det, sier Kari. – Se på meg. Jeg har lue, og jeg har votter. Jeg fryser ikke.

Hun ser ned på veien.

– Og pass på. Det er glatt i dag.

– Glatt? sier Ana.

– Ja. Vannet på veien blir hardt når det er kaldt. Da er det glatt, og mange faller.

Ana går sakte til bussen. Hun ser på veien hele tiden. Den er glatt, og hun er redd for å falle.

På jobben forteller hun om morgenen.

– Jeg frøs hele veien, sier hun.

Kollegaen hennes, Ole, smiler.

– Du må kjøpe en lue, sier han. – Og votter. Det er tilbud i butikken ved skolen i dag.

– Tilbud?

– Ja. Det betyr at ting er billige i dag.

Etter jobben går Ana til butikken. Det er mange folk der. Alle vil ha tilbud. Ana finner en blå lue og et par grønne votter. Lua koster to hundre kroner, og vottene koster hundre.

– Er det tilbud på lua også? spør Ana.

– Ja, sier mannen i butikken. – I dag er alt billig.

Ana betaler og tar på seg lua og vottene med en gang. Hun går ut. Det er mørkt og kaldt, og veien er glatt. Men nå fryser hun ikke på hodet, og

hun fryser ikke på hendene.

Hjemme ringer hun til moren sin i Lisboa.

– Hvordan er det i Norge? spør moren.

– Det er kaldt, sier Ana. – Og mørkt. Og glatt.

– Er du trist?

Ana tenker litt.

– Nei, sier hun. – Jeg har en ny lue. Den er blå. Og jeg har nye votter. De er grønne.

Moren ler.

– Da er du norsk nå, sier hun.

– Ikke ennå, sier Ana. – Men jeg fryser ikke lenger.

Neste morgen er det like kaldt. Ana tar på seg lua og vottene og ser ut av vinduet. Kari står på gata. Hun ser på veien, men hun går ikke.

Ana går ned til henne.

– Hei, Kari. Er alt bra?

– Det er så glatt i dag, sier Kari. – Jeg er gammel. Jeg er redd for å falle.

– Vi kan gå sammen, sier Ana. – Du kan holde meg.

Kari smiler.

– I går hjalp jeg deg. I dag hjelper du meg.

De går sakte sammen til bussen. Ana har lua på hodet og vottene på hendene. Det er mørkt og kaldt, men hun fryser ikke.

- Du lærer fort, sier Kari.
- Jeg har en god lærer, sier Ana.

Nye ord i historie 1 (new words)

- **fryse** (verb): to be cold, to freeze. Forms: fryse, fryser, frøs, frosset
- **lue** (subst): knitted hat, beanie. Forms: lue, luen, lua, luer, luene
- **vott** (subst): mitten. Forms: vott, votten, votter, vottene
- **glatt** (adj): slippery (of icy roads). Forms: glatt, glatte
- **tilbud** (subst): special offer, sale. Forms: tilbud, tilbudet, tilbudene

Nye uttrykk i historie 1 (new phrases)

- **passe på (pass på!)**: watch out, take care (in the story: *pass på*)
- **redd for**: afraid of (in the story: *redd for*)

*573 words. Known words, strict: 91.1 %. After first meeting: 98.4 %.
(Counting single words only, without phrases: 92.1 % and 99.1 %.)*

Spørsmål til historie 1 (questions)

1. Hvor kommer Ana fra?
2. Hva har Kari på hodet?
3. Hvor mye koster lua?
4. Er den nye lua til Ana rød?
5. Hva er Kari redd for?

2. Gaven til Kari

Nå har Ana bodd i Trondheim i fire måneder. Det er fortsatt vinter. Det er kaldt, og det er mye snø på veien. Men Ana fryser ikke lenger. Hun har den blå lua og de grønne vottene sine.

En kveld kommer Kari til døra.

– Hei, Ana! sier hun. – Om tre dager har jeg bursdag.

– Bursdag? sier Ana.

– Ja. Da er jeg 80 år. Kan du komme? Familien min kommer, og noen av naboene.

– Ja, takk! sier Ana.

– Pass på, veien er glatt! sier Ana.

Kari går hjem igjen. Ana sitter i stua og tenker. Hun vil gi Kari en gave. Men hva skal hun gi? Hun har ikke mye penger.

Neste dag snakker hun med Ole på jobben.

– Kari har bursdag, sier hun. – Jeg vil gi henne en gave. Hva kan jeg gi?

– Kanskje en kake? sier Ole. – Alle liker kake.

– Kake? sier Ana. – Jeg kan ikke bake.

– Det er ikke vanskelig å bake, sier Ole. – Moren min baker en kake hver uke. Jeg kan skrive til deg hva hun gjør.

Om kvelden får Ana en melding fra Ole. I meldingen skriver han hva hun må kjøpe, og hva hun må gjøre.

Ana går til butikken. Veien er glatt, så hun går sakte og passer på. I butikken ser hun etter tilbud. Det er tilbud på kaffe, men ikke på det hun trenger til kaken. Hun betaler 150 kroner.

Hjemme begynner hun å bake. Hun leser meldingen fra Ole mange ganger. Etter en time tar hun kaken ut. Hun ser på den. Den er ikke fin. Den er lav, og den er nesten svart under.

– Nei, nei, sier hun.

Hun prøver igjen. Denne gangen passer hun på kaken hele tiden. Den nye kaken er bedre, men den er ikke god. Det er sent, og Ana er sliten og trist.

Hun ringer til moren sin i Lisboa.

– Jeg kan ikke bake, sier hun. – Kaken er dårlig. Hva skal jeg gi Kari nå?

– Hva liker Kari? spør moren.

Ana tenker. Kari liker å sitte i stua og strikke. Hun strikker hver kveld. Hun har strikket den røde lua si selv, og vottene også.

– Hun liker å strikke, sier Ana.

– Da vet jeg hva du kan gi henne, sier moren. – Spør om hun vil lære deg å strikke. Det er også en gave.

– Er det en gave? sier Ana. – Jeg forstår ikke.

– Du forstår det snart, sier moren.

Tre dager etter går Ana til Kari med kaken. Hun holder den godt fordi veien er glatt. Det er mange folk i stua. Ana ser etter Kari. Familien til Kari er der, og to av naboene. Det er kaffe og fem store kaker på bordet. Ana setter den lille kaken sin der også. Den er lav, og den er ikke pen. Hun er redd for at ingen vil spise den.

– Unnskyld, sier hun. – Jeg kan ikke bake. Dette er den første kaken min.

Kari ser på kaken. Så smiler hun.

– Den første kaken er alltid den beste, sier hun.

Hun spiser litt av den.

– Den er god, sier hun.

Ana vet at Kari er snill.

Ana er litt redd for svaret, men hun spør likevel.

– Jeg har en gave også, sier Ana. – Men det er ikke en ting. Det er et spørsmål. Kan du lære meg å strikke?

Kari ser på henne lenge. Så ler hun, og hun er veldig glad.

– Ja! sier hun. – Det vil jeg. Mange vil ha kake av meg, men ingen vil lære å strikke. Vi kan begynne i morgen.

Nå forstår Ana hva moren mente.

Hver kveld etter jobben sitter Ana og Kari sammen i stua. Kari strikker fort. Ana strikker sakte. Kari snakker, og Ana hører på henne. Ana lærer mange nye ord.

Etter en måned har Ana strikket sin første lue. Den er ikke fin, og den er litt for stor. Men hun bruker den hver dag, og hun fryser ikke på hodet.

- Neste vinter skal jeg strikke votter, sier hun.
- Og neste bursdag kan du bake kaken, sier Kari.

Ana ler.

- Ja, sier hun. – Men da baker vi den sammen.

Nye ord i historie 2 (new words)

- **bursdag** (subst): birthday. Forms: bursdag, bursdagen, bursdager, bursdagene
- **gave** (subst): gift, present. Forms: gave, gaven, gaver, gavene
- **kake** (subst): cake. Forms: kake, kaken, kaka, kaker, kakene
- **bake** (verb): to bake. Forms: bake, baker, bakte, bakt
- **strikke** (verb): to knit. Forms: strikke, strikker, strikket, strikk

Nye uttrykk i historie 2 (new phrases)

- **se etter**: to look for (in the story: *ser etter*; *ser hun etter*)
- **høre på**: to listen to (in the story: *hører på*)
- **spørre om**: to ask whether (spør om hun vil = ask whether she wants) (in the story: *Spør om*)

676 words. Known words, strict: 91.9 %. After first meeting: 98.2 %.
(Counting single words only, without phrases: 93.2 % and 99.3 %.)

Words from story 1 that come back here: *fryse* (2×), *lue* (3×), *vott* (3×), *glatt* (3×), *tilbud* (2×).

Spørsmål til historie 2 (questions)

1. Hvor gammel er Kari på bursdagen?

2. Kan Ana bake?
3. Hvor mye betaler Ana i butikken?
4. Hva liker Kari å gjøre?
5. Hva er gaven fra Ana?

3. Votter til Kari

Det er fortsatt vinter i Trondheim, men det er ikke så mye snø nå. Om dagen er det sol, og snøen blir vann. Om natta er det kaldt, og vannet blir is. Hver morgen er det is på veien, og veien er glatt.

En morgen går Ana til jobben. Hun går sakte og ser etter is på veien fordi hun vet at isen er glatt. Foran huset ligger Kari på veien.

– Kari! sier Ana. Hun løper til henne. – Hva har skjedd?

– Jeg falt på isen, sier Kari. – Armen min gjør vondt. Veldig vondt.

Ana hjelper Kari opp. Kari holder armen sin mot seg. Hun er hvit, og hun gråter litt.

– Vi må kjøre til sykehuset, sier Ana.

Ana har ikke bil. Hun ringer til Ole. Ole har bil, og Ana spør om han kan komme. Han kommer med en gang. Han kjører dem til sykehuset. På sykehuset venter de lenge. Så kommer en lege.

– Gjør det vondt? spør legen.

– Ja, sier Kari.

Legen ser på armen. Ana hører på legen og holder Kari i hånden.

– Armen er brukket, sier hun. – Du kan ikke bruke armen i seks uker.

– Seks uker! sier Kari. – Men da kan jeg ikke strikke!

– Nei, sier legen. – Ikke med en brukket arm.

Om kvelden kommer Kari hjem fra sykehuset. Ana sitter hos henne i stua. Kari ser på de røde vottene på bordet. Hun har strikket en vott, men ikke to.

– De er en gave til sønnen min, sier hun. – Han har bursdag om tre uker. Og nå kan jeg ikke strikke den andre.

Hun er trist. Ana tenker. Hun har strikket en lue. Hun kan strikke litt nå.

– Jeg kan strikke den andre votten, sier hun.

– Du? sier Kari. – Det er vanskelig. Votter er ikke som luer.

– Du kan lære meg, sier Ana. – Du kan snakke, og jeg kan høre på deg.

Kari ler. Det gjør vondt i armen når hun ler, men hun ler likevel.

Så begynner de. Hver kveld etter jobben kommer Ana til Kari. Kari sitter i stolen sin og snakker, og Ana hører på henne og strikker. Hun spør om hun gjør det riktig, og Kari viser henne med den gode hånden.

Det går sakte. Mange ganger må Ana begynne igjen. En kveld er hun sliten og vil slutte.

– Jeg kan ikke, sier hun. – Det blir ikke bra.

– Den første kaken din var heller ikke bra, sier Kari. – Men nå baker du gode kaker.

Det er riktig. Ana baker en kake hver uke nå, og den er god. Hun begynner igjen.

Kari har brukket armen, så hun kan ikke lage mat. Ana spør om hun kan handle for henne, og Kari sier ja. I butikken ser hun etter tilbud. Hun kjøper brød, melk og kaffe. Hun går sakte hjem fordi det fortsatt er is på veien.

– Gjør det fortsatt vondt? spør Ana en kveld.

– Ja, men ikke så mye nå, sier Kari.

Etter tre uker har Ana strikket den andre votten. Hun legger den på bordet, og Kari legger den første votten der også. Kari ser på dem lenge.

– Den nye votten er litt for lang, sier hun. – Men den er fin.

– Er det en god gave? spør Ana.

– Det er en veldig god gave, sier Kari. – Den er fra oss to.

Tre dager etter har sønnen til Kari bursdag. Ana baker en kake, og Kari gir sønnen sin vottene. Han bruker dem med en gang.

– Gjør det vondt nå? spør han og ser på armen til Kari.

– Nei, ikke i dag, sier hun.

– Hvem har strikket denne? spør han. Han viser dem den lange votten.

– Det har Ana, sier Kari. – Jeg har brukket armen, men hun har to gode hender.

Ana smiler. Hun tenker på den første vinteren. Da frøs hun, og hun hadde ingen venner. Nå har hun en venn som er 80 år, og hun kan bake, og hun kan strikke.

Nye ord i historie 3 (new words)

- **is** (subst): ice. Forms: is, isen
- **arm** (subst): arm. Forms: arm, armen, armer, armene
- **vond** (adj): painful, sore (det gjør vondt = it hurts). Forms: vond, vondt, vonde
- **sykehus** (subst): hospital. Forms: sykehus, sykehuset, sykehusene

- **brekke** (verb): to break (a bone). Forms: brekke, brekker, brakk, brukket

Nye uttrykk i historie 3 (new phrases)

- **gjøre vondt**: to hurt (det gjør vondt = it hurts) (in the story: *Gjør det fortsatt vondt; Gjør det vondt; gjør vondt*)

646 words. Known words, strict: 94.0 %. After first meeting: 99.1 %.
(Counting single words only, without phrases: 95.4 % and 99.2 %.)

Words from story 2 that come back here: bursdag (2×), gave (3×), kake (4×), bake (4×), strikke (10×).

Spørsmål til historie 3 (questions)

1. Hvor ligger Kari?
2. Hvem har bil?
3. Hvor lenge kan Kari ikke bruke armen?
4. Hva gir Kari sønnen sin?
5. Er den nye votten fin?

4. Middag hos Ana

Nå er det ikke så kaldt lenger. Det er sol om morgenen, og det er lyst om kvelden. Det er ingen is på veien, og veien er ikke glatt. Ana går ikke sakte lenger. Hun går fort til jobben.

Kari har vært på sykehuset igjen. Legen har sett på armen hennes.

– Armen er ikke brukket nå, sier legen. – Men pass på. Du må ikke falle igjen.

Kari kan bruke armen nå. Men den gjør fortsatt litt vondt når hun strikker lenge.

En kveld sitter Ana i stua og tenker på vinteren. Kari har hjulpet henne mye. Ole har også hjulpet henne. Da Kari brakk armen, kjørte han dem til sykehuset. Og han hjalp henne med den første kaken.

Ana vil si takk. Hun vil invitere Kari og Ole på middag. Men hva skal hun lage? Hun ringer til moren sin i Lisboa.

– Du kan lage fisk, sier moren. – Fisken min. Den liker alle.

– Kan du sende meg oppskriften? spør Ana.

– Ja, sier moren. – Du får den i kveld.

Om kvelden får Ana en melding fra moren. Det er oppskriften. Den er lang, og Ana leser den to ganger.

Neste dag snakker hun med Ole på jobben.

– Vil du komme på middag hos meg om tre dager? spør hun. – Jeg vil invitere Kari også.

– Ja, takk, sier Ole. – Jeg liker fisk.

– Hvordan vet du at det er fisk? spør Ana.

Ole ler.

– Jeg vet ikke, sier han. – Jeg håper det.

Om kvelden går Ana til Kari og inviterer henne også.

– Middag? sier Kari. – Ja, takk! Jeg har ikke vært gjest hos noen hele vinteren. Med en brukket arm er det ikke lett å gå ut.

Ana har aldri hatt gjester i Norge. Hun er litt redd for det. Leiligheten hennes er liten, og hun har bare to stoler.

– Jeg kan ta med en stol, sier Kari.

To dager etter går Ana til butikken og ser etter fisk. Det er tilbud på fisk. Hun kjøper fisk, brød og kaffe. Hun betaler 220 kroner.

Hjemme leser hun oppskriften igjen. Hun gjør alt som moren skriver. Kjøkkenet er lite, og det er varmt. Hun lager mat hele dagen. Mange ganger ringer hun til moren og spør om hun gjør det riktig.

Klokka seks kommer gjestene. Ole kjører bilen sakte fordi han husker isen. Kari har med seg en stol og en kake. Hun har bakt kaken selv.

– Kan du bake med armen? spør Ana.

– Ja, men det gjorde litt vondt, sier Kari og ler.

De sitter ved bordet i stua. Ana setter fisken på bordet. Hun er redd for at den ikke er god. Ole spiser først. Så ser han på Ana.

– Denne er veldig god, sier han. – Er det oppskriften til moren din?

– Ja, sier Ana. – Moren min lager den hver uke.

Kari spiser sakte. Hun bruker den gode armen mest.

– I Norge spiser vi også mye fisk, sier hun. – Men ikke som dette. Dette er bedre.

Etter middagen spiser de kaken til Kari og drikker kaffe. Så gir Kari Ana et brev.

– Det er en gave, sier hun. – Du har laget mat til oss. Her er oppskriften på kaken min.

Ana leser brevet. Kari har skrevet det med den dårlige armen. Ordene er store, men Ana forstår dem.

– Takk, sier hun. – Nå kan jeg bake en god kake også.

– Kan jeg få oppskriften på fisken? spør Ole. – Moren min liker fisk.

– Og neste gang inviterer jeg dere, sier Kari. – Da er dere gjester hos meg.

Sent om kvelden kjører Ole Kari hjem. Ana ringer til moren sin.

– Hvordan var middagen? spør moren.

– Alle likte fisken, sier Ana. – Og jeg fikk en ny oppskrift. En fra Lisboa og en fra Trondheim.

– Da er du norsk nå, sier moren.

Ana ler.

– Ikke ennå, sier hun. – Men jeg har norske venner.

Nye ord i historie 4 (new words)

- **middag** (subst): dinner (the main hot meal, often eaten in the late afternoon). Forms: middag, middagen, middager, middagene
- **fisk** (subst): fish. Forms: fisk, fisken, fisker, fiskene
- **oppskrift** (subst): recipe. Forms: oppskrift, oppskriften, oppskrifter, oppskriftene
- **invitere** (verb): to invite (invitere på middag = to invite to dinner). Forms: invitere, inviterer, inviterte, invitert
- **gjest** (subst): guest. Forms: gjest, gjesten, gjester, gjestene

Nye uttrykk i historie 4 (new phrases)

- **ta med**: to bring, to take along (ta med en stol = bring a chair) (in the story: *ta med*)
- **ha med seg**: to have brought, to have with you (hun har med seg kake = she has brought cake) (in the story: *har med seg*)

629 words. Known words, strict: 94.0 %. After first meeting: 98.4 %.
(Counting single words only, without phrases: 94.8 % and 99.2 %.)

Words from story 3 that come back here: is (2×), arm (8×), vond (2×), sykehus (2×), brekke (3×).

Spørsmål til historie 4 (questions)

1. Hva liker Ole?
2. Er leiligheten til Ana stor?
3. Hvor mange stoler har Ana?
4. Når kommer gjestene?
5. Hva gir Kari Ana etter middagen?

5. Sommer i Trondheim

Nå er det sommer. Ana skal ikke jobbe i tre uker, og moren hennes skal komme fra Lisboa. Hun skal bo hos Ana i to uker. Det er hennes første besøk i Norge.

En kveld ringer moren.

– Hva skal jeg ta med? spør hun.

– Du må ta med en varm jakke, sier Ana. – Og en paraply. Det er mye regn i Trondheim.

– En paraply? sier moren. – Men det er sommer!

– Ja, sier Ana. – Det er sommer i Norge også. Men det er ikke sommer som i Lisboa.

Moren ler. Hun tror ikke at sommeren kan være kald.

Tre dager etter kjører Ole Ana i bilen sin. Flyet fra Lisboa skal komme klokka fire, men flyet kommer en time for sent. Ana venter lenge. Så kommer moren. Hun har med seg en stor, rød koffert.

Ana holder moren lenge. Så spør hun:

– Har du med deg paraplyen?

– Ja, sier moren. – Den er i kofferten. Men se! Det er sol!

Ole tar kofferten og setter den i bilen. Den er ikke lett, og han ser på Ana.

– Hvor lenge er besøket? spør han.

– To uker, sier Ana.

Hjemme hos Ana åpner moren kofferten. I kofferten er det klær, to bøker, en jakke og mye fisk.

– Fisk? sier Ana. – Mor, vi har fisk i Norge også!

– Men ikke denne fisken, sier moren. – Denne er fra Lisboa.

Neste dag kommer Kari til leiligheten. Hun har med seg en kake. Moren forstår ikke norsk, så Ana sier alt to ganger, på norsk og på sitt eget språk.

– Nå er det min tur, sier Kari. – Jeg vil invitere dere på middag i morgen. Dere er gjestene mine.

– Kan Ole komme også? spør Ana.

– Ja, sier Kari. – Jeg inviterer Ole også.

Neste kveld er de gjester hos Kari. Kari har laget fisk. Hun har brukt oppskriften fra Lisboa. Ole ga henne den. Moren spiser og smiler.

– Den er nesten like god som min, sier hun. Ana sier det på norsk, og alle ler.

Etter middagen sier Ole:

– Jeg har en liten båt. Vil dere komme på tur i båten i morgen?

– Ja, takk, sier Ana. – Mor har aldri vært i en båt i Norge.

Neste morgen er det ingen sol, og det er kaldt.

– Ta med paraplyen, sier Ana.

– Men det er sommer, sier moren og ler.

Men hun tar med paraplyen likevel. Ana tar med kaffe og kaken til Kari.

Båten er liten og hvit. Ole kjører den sakte ut på vannet. Først er det fint. De drikker kaffe og ser på byen. Så kommer regnet. Det kommer mye regn, og det blir kaldt.

Moren åpner paraplyen. Hun holder den over Ana og seg selv. Ole har ingen paraply.

– Har du ikke med deg en jakke? spør moren.

– Nei, sier Ole. – Jeg glemte den.

Moren ler så mye at hun nesten gråter.

– Nå forstår jeg, sier hun. – Sommer i Norge!

To uker etter står moren og Ana og venter på flyet. Besøket er slutt. Kofferten er ikke lett nå heller. Det er ingen fisk i den. Men moren har med seg kake fra Kari, en ny jakke og en oppskrift fra Trondheim.

– Takk for besøket, sier Ana.

– Neste gang kommer jeg når det er vinter, sier moren. – Og da tar jeg med to paraplyer.

– En til deg og en til Ole? spør Ana.

– Ja, sier moren. – Ole trenger en.

Så går hun til flyet.

Nye ord i historie 5 (new words)

- **besøk** (subst): visit. Forms: besøk, besøket, besøkene
- **fly** (subst): plane, aeroplane. Forms: fly, flyet, flyene
- **paraply** (subst): umbrella. Forms: paraply, paraplyen, paraplyer, paraplyene
- **koffert** (subst): suitcase. Forms: koffert, kofferten, koffertene, koffertene
- **båt** (subst): boat. Forms: båt, båten, båter, båtene

*561 words. Known words, strict: 95.4 %. After first meeting: 99.1 %.
(Counting single words only, without phrases: 95.4 % and 99.1 %.)*

*Words from story 4 that come back here: middag (2×), fisk (6×),
oppskrift (2×), invitere (2×), gjest (2×).*

Spørsmål til historie 5 (questions)

1. Hvor lenge skal moren bo hos Ana?
2. Hva er i kofferten?
3. Hva har Ole?
4. Hvem har ingen paraply?
5. Hvorfor gråter moren nesten?

Svar (answers)

Every answer is in the story. Apart from ja, nei, fordi, hun, han, den, det and de, it uses only words from the sentence it comes from (given in brackets) or from the question.

Historie 1

1. Ana kommer fra Portugal. (*Ana kommer fra Portugal.*)
2. En rød lue. (*Hun har en rød lue på hodet*)
3. To hundre kroner. (*Lua koster to hundre kroner*)
4. Nei, den er blå. (*Den er blå.*)
5. Hun er redd for å falle. (*Jeg er redd for å falle.*)

Historie 2

1. Hun er 80 år. (*Da er jeg 80 år.*)
2. Nei, hun kan ikke bake. (*Jeg kan ikke bake.*)
3. 150 kroner. (*Hun betaler 150 kroner.*)
4. Hun liker å strikke. (*Hun liker å strikke*)
5. Det er et spørsmål. (*Det er et spørsmål.*)

Historie 3

1. Foran huset, på veien. (*Foran huset ligger Kari på veien.*)
2. Ole har bil. (*Ole har bil*)
3. I seks uker. (*Du kan ikke bruke armen i seks uker.*)
4. Vottene. (*Kari gir sønnen sin vottene.*)
5. Ja, men den er litt for lang. (*Den nye votten er litt for lang, sier hun.*
– *Men den er fin.*)

Historie 4

1. Han liker fisk. (*Jeg liker fisk.*)
2. Nei, den er liten. (*Leiligheten hennes er liten*)
3. Hun har bare to stoler. (*hun har bare to stoler.*)
4. Klokka seks. (*Klokka seks kommer gjestene.*)
5. Et brev. (*Så gir Kari Ana et brev.*)

Historie 5

1. I to uker. (*Hun skal bo hos Ana i to uker.*)
2. Klær, to bøker, en jakke og mye fisk. (*I kofferten er det klær, to bøker, en jakke og mye fisk.*)
3. En liten båt. (*Jeg har en liten båt.*)
4. Ole har ingen paraply. (*Ole har ingen paraply.*)
5. Hun ler så mye. (*Moren ler så mye at hun nesten gråter.*)

Uttrykk, nivå 1 (the phrase list)

These 15 phrases may appear in any story without being explained there.

- **i dag:** today
- **i går:** yesterday
- **i morgen:** tomorrow
- **i kveld:** this evening, tonight
- **om morgenen, om kvelden:** in the morning / in the evening (om morgenen)
- **i + tid (i tre måneder):** for (a length of time): i tre måneder = for three months, NOT “in three months”
- **om + tid (om tre dager):** in (future time): om tre dager = in three days
- **tid + etter (tre dager etter):** later: tre dager etter = three days later
- **for + adjektiv (for stor):** too (for + adjective): litt for stor = a bit too big
- **like + adjektiv (like kaldt):** just as (like + adjective): like kaldt = just as cold
- **med en gang:** at once, straight away
- **se på:** to look at
- **hele tiden:** all the time
- **ikke lenger:** no longer
- **ta på seg:** to put on (clothes)

Ordliste, nivå 1 (the word list)

These are the 365 words the stories may use without explaining them. The list was written by hand from memory of common Norwegian. It has **not** yet been checked against a frequency count of real text, and 14 of the words were added because story 1 needed them (marked †).

Pronouns (16): jeg, du, han, hun, den, det, vi, dere, de, seg, hvem, hva, noen, ingen, ingenting, selv

Determiners (16): min, din, sin, hans, hennes, vår, deres, denne, en, hvilken, all, hver, annen, mange, mye, flere

Adverbs (51): hvor, hvorfor, hvordan, så, da, litt, lite, ut, inn, opp, ned, hjem, hjemme, ute, inne, borte, ikke, også, bare, nå, der, her, alltid, aldri, ofte, igjen, snart, fortsatt, ennå, allerede, kanskje, veldig, svært, nesten, sammen, først, bra, jo, vel, lenge, akkurat, egentlig, heller, likevel, derfor, faktisk, sakte †, fort †, nok †, lenger †, like †

Conjunctions (10): når, som, at, og, eller, men, hvis, fordi, mens, enn

Prepositions (20): for, om, før, etter, til, i, på, fra, med, av, under, over, mot, ved, hos, uten, gjennom, mellom, bak, foran

Adjectives (56): samme, egen, god, stor, liten, ny, gammel, lang, kort, ung, fin, glad, redd, sliten, kald, varm, lett, vanskelig, enkel, riktig, feil, viktig, mulig, hel, første, siste, neste, sikker, klar, fri, sen, tidlig, rask, stille, høy, lav, rød, hvit, svart, blå, grønn, mørk, lys, pen, dårlig, syk, norsk, vanlig, rolig, snill, hyggelig, alene, åpen, hard †, billig †, trist †

Interjections (5): ja, nei, hei, takk, unnskyld

Verbs (89): være, ha, bli, kunne, skulle, ville, måtte, få, gjøre, si, gå, komme, se, ta, gi, vite, tenke, tro, synes, like, legge, ligge, sitte, stå, sette, bo, jobbe, arbeide, snakke, spørre, svare, høre, lese, skrive, spise, drikke, sove, kjøpe, betale, hjelpe, finne, bruke, trenge, begynne, slutte, prøve, lære, forstå, huske, glemme, vente, kjøre, reise, møte, ringe, åpne, lukke, vise, kjenne, mene, føle, le, gråte, bety, hete, hente, holde, la, leve, dø, lage, kalle, følge, virke, handle, vaske, løpe, sende, smile, pleie, ønske, håpe, elske, flytte, skje, passe, fortelle †, falle †, koste †

Nouns (93): dag, år, tid, mann, kvinne, barn, venn, mor, far, bror, søster, sønn, datter, familie, foreldre, menneske, folk, navn, hus, hjem, leilighet, rom, kjøkken, stue, dør, vindu, bord, stol, seng, by, land, vei, gate, butikk, skole, jobb, arbeid, penger, krone, time, minutt, uke, morgen, kveld, natt, mat, kaffe, vann, brød, melk, bil, buss, tog, bok, brev, telefon, språk, ord, spørsmål, svar, ting, sted, side, hånd, øye, hode, vær, sol, regn, snø, vinter, sommer, lege, sjef, kollega, nabo, lærer, kurs, lys, liv, problem, gang, del, slutt, tur, jakke, klær, melding, kontor, møte, måned †, klokke †, par †

Numbers (12): to, tre, fire, fem, seks, sju, åtte, ni, ti, tjue, hundre, tusen

Infinitive marker (1): å